

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

10. května 2007*

Ve věci C-508/04,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES,
podaná dne 8. prosince 2004,

Komise Evropských společenství, zastoupená M. van Beekem a B. Schimou, jako
zmocněnci, ve spolupráci s M. Langem, Rechtsanwalt, s adresou pro účely
doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Rakouské republice, zastoupené E. Riedlem a H. Dossim, jako zmocněnci,
s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

* Jednací jazyk: němčina.

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), G. Arestis, J. Malenovský a T. von Danwitz, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 11. ledna 2007,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svou žalobou se Komise Evropských společenství domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Rakouská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 1, čl. 6 odst. 1 až 4, jakož i z článků 7, 11, 12, 13, 15, čl. 16 odst. 1 a čl. 22 písm. b) směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102, dále jen „směrnice“).

Právní rámec

Právní úprava Společenství

2 Článek 1 směrnice obsahuje některé definice, mezi nimiž jsou uvedeny následující:

„e) ‚stavem přírodního stanoviště z hlediska ochrany‘ [se] rozumí souhrn vlivů, které působí na přírodní stanoviště a na jeho typické druhy, jež mohou ovlivnit jeho dlouhodobé přirozené rozšíření, strukturu a funkce, jakož i dlouhodobé přežívání jeho typických druhů na území uvedeném v článku 2.

Stav přírodního stanoviště z hlediska ochrany se považuje za ‚příznivý‘, pokud:

— jeho přirozený areál rozšíření a plochy, které v rámci tohoto areálu pokrývá, jsou stabilní nebo se zvětšují a

— specifická struktura a funkce, které jsou nezbytné pro jeho dlouhodobé zachování, existují a budou pravděpodobně v dohledné době i nadále existovat a

- stav jeho typických druhů z hlediska ochrany je podle definice uvedené v písmenu i) příznivý;

[...]

- g) „druhy v zájmu Společenství“ [se] rozumí druhy, které na území definovaném v článku 2 jsou:

- i) ohrožené, s výjimkou druhů, jejichž přírodní areál rozšíření je na tomto území okrajový a které nejsou ohrožené nebo zranitelné v západním palearktickém regionu, nebo

- [ii]) zranitelné, tj. předpokládá se, že pravděpodobně budou v blízké budoucnosti přesunuty do kategorie ohrožených druhů, pokud na ně budou nadále působit ohrožující faktory,

iii) vzácné, tj. s málo početnými populacemi, které nejsou v současné době ohrožené nebo zranitelné, ale jsou v nebezpečí. Tyto druhy se vyskytují v prostorově omezených oblastech nebo jsou řídce rozptýleny v rozsáhlejších areálech, nebo

iv) endemické a vyžadují zvláštní pozornost z důvodů specifického charakteru jejich stanoviště a/nebo možného dopadu jejich využívání na jejich stanoviště a/nebo možného dopadu jejich využívání na jejich stav z hlediska ochrany.

Takové druhy jsou nebo mohou být uvedeny v příloze II a/nebo příloze IV nebo V;

h) „prioritními druhy“ [se] rozumí druhy uvedené v písm. g) bod[ě] i), za jejichž zachování má Společenství zvláštní odpovědnost vzhledem k podílu jejich přirozeného areálu rozšíření na území uvedeném v článku 2; tyto prioritní druhy jsou v příloze II označeny hvězdičkou (*);

i) „stavem druhu z hlediska ochrany“ [se] rozumí souhrn vlivů působících na příslušný druh, které mohou ovlivnit jeho dlouhodobé rozšíření a početnost jeho populací na území uvedeném v článku 2;

Stav druhu z hlediska ochrany bude považován za „příznivý“, jestliže:

- údaje o populační dynamice příslušného druhu naznačují, že se dlouhodobě udržuje jako životaschopný prvek svého přírodního stanoviště, a

- přirozený areál rozšíření druhu není a pravděpodobně nebude v dohledné budoucnosti omezen,

- existují a pravděpodobně budou v dohledné době i nadále existovat dostatečně velká stanoviště k dlouhodobému zachování jeho populací;

[...]

- 1) „zvláštní oblastí ochrany“ [se] rozumí lokalita významná pro Společenství a vyhlášená členskými státy prostřednictvím právního, správního a/nebo smluvního aktu, u které jsou pro přírodní stanoviště a/nebo populace druhů, pro něž je lokalita určena, uplatněna ochranná opatření nezbytná k jejich zachování nebo obnově ve stavu z hlediska jejich ochrany příznivém;

[...]“

- 3 Podle čl. 6 odst. 1 směrnice: „Pro zvláštní oblasti ochrany stanoví členské státy nezbytná ochranná opatření zahrnující v případě potřeby odpovídající plány péče vypracované speciálně pro dané lokality nebo integrované do jiných plánů rozvoje a vhodná opatření právního, správního nebo smluvního charakteru, která odpovídají ekologickým požadavkům typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I a druhů uvedených v příloze II, jež se na těchto lokalitách vyskytují.“
- 4 Článek 6 odst. 2 směrnice stanoví: „Členské státy přijmou vhodná opatření, aby v oblastech zvláštní ochrany vyloučily poškozování přírodních stanovišť a stanovišť druhů[, jakož i] vyrušování druhů, pro něž jsou tato území určena, pokud by takové vyrušování mohlo být významné ve vztahu k cílům [...] směrnice.“
- 5 Článek 16 odst. 1 směrnice stanoví:

„Neexistuje-li žádné jiné uspokojivé řešení a za podmínky, že populace příslušného druhu přetrvávají navzdory udělené odchylce ve svém přirozeném areálu rozšíření bez negativního ovlivnění v dobrém stavu z hlediska jejich ochrany, mohou se členské státy odchýlit od ustanovení článků 12, 13, 14 a čl. 15 písm. a) a b):

- a) v zájmu ochrany volně žijících živočichů, planě rostoucích rostlin a ochrany přírodních stanovišť;

- b) v zájmu prevence závažných škod, zejména na úrodě, dobytku, lesích, rybolovu, vodách a ostatních typech majetku;

 - c) v zájmu zdraví lidí a veřejné bezpečnosti nebo z jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru a s nesporně příznivými důsledky pro životní prostředí;

 - d) pro účely výzkumu a vzdělání, opětovného osídlení určitého území populací druhu nebo vysazení v původním areálu druhu a chovu a pěstování nezbytných pro tyto účely, včetně umělého rozmnožování rostlin;

 - e) aby za přísně kontrolovaných podmínek v omezeném rozsahu a na základě výběru povolily odebrání nebo držení omezeného a příslušnými státními orgány stanoveného počtu jedinců určitých druhů uvedených v příloze IV.“
- 6 Článek 22 písm. b) směrnice zejména uvádí, že členské státy „zajistí, aby záměrné vysazení jakéhokoli druhu do volné přírody, který není na jejich území původní, bylo řízeno tak, aby nedošlo k poškození přírodních stanovišť v jejich přirozeném areálu rozšíření nebo původních volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Jestliže to považují za nezbytné, členské státy takové vysazování zakážou“.

Právní a správní předpisy jednotlivých rakouských spolkových zemí, jejichž slučitelnost s ustanoveními směrnice je zpochybněna

Dolní Rakousy

- 7 Jedná se o následující ustanovení: § 95 dolnorakouského zákona o lovu [Niederösterreichisches Jagdgesetz 1974, LGBl. (Niederösterreich) č. 76/74, dále jen „Nö JagdG“], § 9 odst. 5, § 17 odst. 5, § 20 odst. 4, jakož i § 21 a § 22 dolnorakouského zákona o ochraně přírody [Niederösterreichisches Naturschutzgesetz 2000, LGBl. (Niederösterreich) č. 87/00, dále jen „Nö NSchG“].
- 8 Ustanovení § 95 Nö JagdG stanoví:

„1. Veškeré neselektivní metody lovu jsou zakázány; zakázáno je zejména:

[...]

3) lovit v noci, tedy 90 minut po západu slunce až do 90 minut před východem slunce; tento zákaz se nevztahuje na lov černé a divoké zvěře, tetřevů a tetřívků, divokých hus, divokých kachen a sluk;

4) používat pro odchyt a střelení zvěře zařízení pro osvětlení terčů, s výjimkou přenosných lamp, zdroje umělého osvětlení, jako jsou zařízení na bázi infračervených paprsků, elektronické zaměřovače, hledí pro střelbu v noci s elektronickým zvětšením obrazu nebo pro převrácení obrazu, jako jsou zesilovače zbytkového světla;

[...]

8) používat jako živou návnadu oslepené nebo zmrzačené ptáky, jakož i uspávací návnady; používat magnetofony, elektrická nebo elektronická zařízení schopná zabíjet nebo omračovat, používat zrcadla a jiné prostředky k oslňování, výbušniny a neselektivní sítě, usmrcovat plynem nebo vykuřovat;

9) lovit pernatou zvěř do ok, na lep, pomocí háčeků, sítí a nášlapných pastí;

10) lovit zvěř z letadel, vozidel nebo lodí pohybujících se vyšší rychlostí než 5 km/h.

[...].“

9 Ustanovení § 9 Nö NSchG stanoví:

„[...]

2. [Definice pojmů]

[...]

6) ‚stavem přírodního stanoviště z hlediska ochrany‘ se rozumí souhrn vlivů, které působí na přírodní stanoviště a na jeho typické druhy, jež mohou ovlivnit jeho dlouhodobé přirozené rozšíření, strukturu a funkce, jakož i dlouhodobé přežívání jeho typických druhů;

7) ‚prioritními druhy‘ se rozumí volně žijící živočichové a planě rostoucí rostliny, za jejichž zachování má Společenství zvláštní odpovědnost a které jsou v příloze II směrnice o stanovištích označeny hvězdičkou;

8) ‚stavem druhu z hlediska ochrany‘ se rozumí souhrn vlivů působících na příslušný druh, které mohou ovlivnit jeho dlouhodobé rozšíření a početnost jeho populací;

9) ‚cíli ochrany‘ se rozumí zachování v dobrém stavu z hlediska ochrany nebo jeho obnovení v případě přírodních stanovišť uvedených v příloze I směrnice

o stanovištích a druhů živočichů a rostlin uvedených v příloze II uvedené směrnice vyskytujících se v lokalitách významných pro Společenství, jakož i druhů ptactva vyjmenovaných v příloze I směrnice o ptácích a uvedených v čl. 4 odst. 2 uvedené směrnice, které se vyskytují v evropsky významné ptací lokalitě, a jejich stanovišť.

3. Zemská vláda nařízením prohlásí lokality uvedené v odstavci 1 za zvláštní oblasti ochrany pod označením „evropsky významné lokality“. Za evropsky významné lokality mohou být prohlášeny zejména již existující chráněné přírodní oblasti a chráněné krajinné oblasti.

4. Nařízení přijaté podle odstavce 3 vymezí plochu oblasti ochrany, stanoví konkrétně chráněný předmět, zejména prioritní typy přírodních stanovišť a prioritní druhy, cíle ochrany a případně povinnosti a zákazy nezbytné pro dosažení příznivého stavu z hlediska ochrany. Zakáže zejména opatření, která by mohla vést ke zničení či podstatnému poškození oblasti ochrany nebo jeho součástí. Přísnější ustanovení tohoto zákona zůstávají nedotčena.

5. Pro evropsky významné lokality je třeba v případě potřeby přijmout vhodná opatření pro údržbu, rozvoj a ochranu (plán péče) veřejné či soukromé povahy, která vyhovují ekologickým požadavkům použitelným na přírodní stanoviště podle přílohy I a na druhy podle přílohy II směrnice o stanovištích, jakož i na druhy ptactva podle přílohy I směrnice o ptácích, vyskytující se v těchto oblastech.

Tato opatření musejí být v rozsahu, v němž mají dopady na územní plánování, předložena poradnímu výboru pro územní plánování, s výjimkou opatření týkajících se správy evropsky významných lokalit.

6. Zemská vláda dohlíží na stav přírodních stanovišť a volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin z hlediska jejich ochrany a dokumentuje je. Přitom musejí být obzvláště zohledněny prioritní typy přírodních stanovišť a prioritní druhy.“

10 Ustanovení § 17 Nö NSchG stanoví:

„[...]

5) K pěstování a podpoře neautochtonních rostlin a rostlin nepřizpůsobených dané lokalitě a vysazování neautochtonních živočichů do volné přírody je nezbytné povolení zemské vlády. Povolení nebude uděleno, pokud přizpůsobené autochtonní populace, přirozené (genetické) vlastnosti autochtonních druhů živočichů a rostlin nebo krása a osobitost krajiny mohou být trvale narušeny.“

11 Ustanovení § 20 Nö NSchG stanoví:

„[...]

4) Zemská vláda může rozhodnout o udělení výjimky [...], zejména k vědeckým nebo pedagogickým účelům, pokud není třeba se obávat, že by z toho plynulo nebezpečí pro chráněné volně žijící živočichy a planě rostoucí rostliny. V povolení musí být uvedeno alespoň:

1. na které druhy se výjimka vztahuje,

2. prostředky, zařízení nebo metody povolené pro odchyt nebo usmrcování a
3. jaké kontroly mají být prováděny.“

12 Ustanovení § 21 Nö NSchG stanoví:

„1. Aniž by byla dotčena zvláštní pravidla podle ustanovení tohoto zákona nebo nařízení či správních rozhodnutí přijatých na jeho základě, zůstávají opatření související s užíváním pozemků k podnikatelským účelům v zásadě nedotčena [...]. Toto odchylné ustanovení se nepoužije, pokud chráněné rostliny nebo chránění živočichové či chráněná přírodní stanoviště jsou úmyslně poškozeni nebo pokud uvedená opatření mají nepříznivý dopad na rostliny a živočichy ohrožené vyhynutím [...].

2. Aniž by byla dotčena zvláštní pravidla podle ustanovení tohoto zákona nebo nařízení či správních rozhodnutí přijatých na jeho základě, zůstávají opatření související s moderním a trvalým užíváním pozemků k zemědělským či lesnickým účelům v zásadě nedotčena [...] Toto odchylné ustanovení se nepoužije, pokud chráněné rostliny nebo chránění živočichové či chráněná přírodní stanoviště jsou úmyslně poškozeni nebo pokud uvedená opatření mají nepříznivý dopad na rostliny a živočichy ohrožené vyhynutím [...].

3. Využívání pozemků k zemědělským nebo lesnickým účelům se považuje za moderní a trvalé, pokud činnosti v zemědělském nebo lesnickém podniku slouží k produkci a získávání rostlinných nebo živočišných produktů a jsou organizovány v souladu s obvyklými postupy v určitém regionu nebo v určitém čase a v souladu

s předávanými zkušenostmi, a že uvedené využívání, přizpůsobené přírodním podmínkám, trvale zaručuje výkonnost v dobře fungujícím systému, aniž by produkční základy byly vyčerpávány a příroda a krajina byly nepřiměřeně zatěžovány.“

13 Ustanovení § 22 Nö NSchG stanoví:

„1. Namísto hájení environmentálních zájmů veřejnou mocí je spolková země Dolní Rakousy oprávněna uzavírat soukromoprávní dohody k dosažení environmentálních cílů, zejména za účelem ochrany, péče, zajištění a rozvoje cenných a pro krajinný ráz významných oblastí. Předmětem takových dohod mají být především ochrana a péče o malé povrchové, přírodní nebo takřka přírodní stojaté vody, vlhkomilné louky, suché stepní trávníky a sprašové stepní trávníky, jakož i z hlediska ochrany životního prostředí cenné lesíky a křoviny, za přiměřených podmínek. Dalšími opatřeními podpory jsou zejména:

- poskytnutí náhrady za zřízení, ochranu nebo zlepšení dalších lokalit a objektů významných z hlediska ochrany přírody;

- podpora takového způsobu využívání v lokalitách významných z ekologického hlediska nebo pro krajinu, které je obzvláště v souladu se zájmy ochrany přírody;

- podpora opatření určených ke zlepšení významných geologických funkcí (například propojení biotopů, extenzivní využívání ploch, přijetí ekologických způsobů zemědělského a lesního hospodářství).

- [...]“

Horní Rakousy

- 14 Jedná se o § 15 odst. 2 hornorakouského zákona o ochraně přírody a krajiny [Öberösterreichisches Natur- und Landschaftsschutzgesetz 2001, LGBL. (Oberösterreich) č. 129/2000, dále jen „Oö NSchG“].
- 15 Uvedené ustanovení stanoví:

„Zemská vláda může pro chráněné krajinné oblasti [...], chráněná území [...], evropsky významné lokality [...] nebo chráněné přírodní oblasti [...] vypracovat plány zachování krajiny a stanovit v nich opatření, která jsou v souladu s odstavcem 1 nezbytná ve veřejném zájmu a která podstatně neztěžují povolené hospodářské využívání dotyčných pozemků.

Nestanoví-li ustanovení soukromoprávní smlouvy nebo legislativního předpisu něco jiného, náklady na provedení těchto plánů na zachování krajiny nese spolková země (Land) jakožto nositel soukromých práv.

Vlastník pozemku je povinen takováto opatření strpět.“

Salcbursko

16 Jedná se o následující ustanovení: § 3a, § 5 body 8 až 10, § 22a a § 22b, § 29, jakož i § 34 zákona spolkové země Salcbursko o ochraně přírody [Salzburger Naturschutzgesetz 1999, LGBl. (Salzburg) č. 73/1999, dále jen „Sbg NSchG“]; § 104 odst. 4 zákona spolkové země Salcbursko o lovu [Salzburger Jagdgesetz 1993, LGBl. (Salzburg) č. 100/1993, dále jen „Sbg JagdG“].

17 Ustanovení § 3a Sbg NSchG stanoví:

„1. Při uplatňování tohoto zákona a nařízení přijatých na jeho základě je třeba vycházet ze základní zásady, že obecný zájem na ochraně přírody může mít přednost před jakýmkoli jiným zájmem.

2. Opatření, která prokazatelně slouží přímo obzvláště důležitým obecným zájmům, mají být povolena nebo zohledněna a zájmy ochrany přírody mají být ve značné míře chráněny [...], pokud:

- 1) v konkrétním případě mají jiné obecné zájmy přednost před zájmy ochrany přírody a
- 2) k dotčenému opatření prokazatelně neexistuje jiné vhodné alternativní řešení, které by méně zasahovalo do zájmů ochrany přírody.

3. Lze-li předpokládat, že opatření přijatá podle odstavce 2 podstatně nepříznivým způsobem ovlivní prioritní typy přírodních stanovišť [...] nebo prioritní druhy [...] v evropsky významných lokalitách ve smyslu § 5 bodu 10 písm. a) a c), mohou být za účelem zvážení zájmů zohledněny pouze úvahy ohledně následujících obecných zájmů:

1) život a zdraví lidí,

2) veřejná bezpečnost,

3) nesporně příznivé důsledky pro životní prostředí.

Pro zohlednění jiných obecných zájmů při zvažování zájmů je třeba si vyžádat stanovisko Komise [...]. Rozhodnutí musí k tomuto stanovisku přihlédnout.

4. Pokud po zvážení zájmů podle odstavců 2 nebo 3 nebudou mít přednost zájmy ochrany přírody, musí být dopad, který předvídatelným způsobem vyplyne ze zásahu – s výjimkou případů uvedených v odstavci 6 – vyrovnán vhodnými náhradními opatřeními. K vyrovnání musí dojít cestou správního rozhodnutí. Pokud se zásah týká zvláštních přírodních stanovišť a živočišných či rostlinných populací, musí náhrada spočívat především ve zřízení náhradních přírodních stanovišť. Tato náhradní přírodní stanoviště musí být pokud možno zřízena v bezprostřední

blízkosti místa zásahu. Není-li zřízení náhradního přírodního stanoviště možné, bude žadateli správním rozhodnutím uloženo zaplacení peněžité částky ve výši odpovídající přibližně nákladům na vhodnou náhradu. Lze-li náhradní přírodní stanoviště zřídit pouze v nedostatečném rozsahu, bude uloženo zaplacení peněžité částky, která bude přiměřeně snížena.

5. Pokud bude v případě uvedeném v odstavci 4 dotčena evropsky významná lokalita, zajistí zemská vláda kontinuitu evropské ekologické soustavy ‚Natura 2000‘. Opatření přijatá za tímto účelem musejí být sdělena Komisi [...].

6. Náhrada se neukládá za opatření, která

- 1) jsou nezbytná a nevyhnutelná z důvodu ohrožení života nebo zdraví lidí nebo pro zabránění vzniku závažných hospodářských škod v zemi a která
- 2) nemají dopad na evropsky významné lokality.“

18 Ustanovení § 5 Sbg NSchG stanoví:

„Pro účely tohoto zákona se rozumí

[...]

I - 3830

8) ‚zásahem do chráněné lokality nebo chráněného objektu‘ dočasná nebo trvalá opatření, která mohou individuálně nebo společně s dalšími opatřeními mít pro chráněnou lokalitu nebo objekt nebo ve vztahu k cíli ochrany nezanedbatelné důsledky nebo takové důsledky, u nichž lze očekávat jejich opakování nebo hromadění. K zásahu dojde rovněž v případě, že samotná opatření mají svůj původ mimo chráněnou lokalitu nebo chráněný objekt.

9) ‚cíli ochrany evropsky významných lokalit‘ zachování nebo obnovení příznivého stavu ochrany

a) přírodních stanovišť uvedených v příloze I směrnice o stanovištích nebo živočišných a rostlinných druhů uvedených v příloze II této směrnice;

b) ptačích druhů uvedených v příloze I směrnice o ptácích a pravidelně se vyskytujících stěhovavých druhů (čl. 4 odst. 2 této směrnice) a jejich stanovišť, se zvláštním důrazem na mokřady mezinárodního významu;

10) ‚evropsky významnými lokalitami‘

a) lokality významné pro Společenství uvedené v seznamu stanoveném v čl. 4 odst. 2 směrnice o stanovištích;

b) lokality, které až do vypracování seznamu uvedeného v bodě a) budou uvedeny v seznamu vypracovaném v souladu s čl. 4 odst. 1 směrnice o stanovištích;

c) ptačí oblasti v souladu s čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice o ptácích;

[...]“

¹⁹ Ustanovení § 22a Sbg NSchG stanoví:

„[...]

2. Zemská vláda stanoví nařízením ochranná ustanovení pro evropsky významné lokality, které ve všech případech zahrnují cíl ochrany a nezbytné povinnosti a zákazy. Uvedené nařízení rovněž vymezí plochu této lokality. Jako cíl ochrany mají být uvedeny cíle ochrany (čl. 5 bod 9) dotyčné lokality. [...]

3. Nařízení o evropsky významné lokalitě může zakázat nebo uložit opatření a povolit některé zásahy obecně nebo na základě povolení výjimky uděleného zemskou vládou. Stanovením povinností a zákazů nebo vyjádřením výhrad k povolení má být zajištěno, že dotyčná přírodní stanoviště nebudou poškozena

a že živočišné nebo rostlinné druhy, které mají být zachovány v příznivém stavu z hlediska své ochrany nebo u nichž má být takový stav obnoven, nebudou podstatným způsobem vyrušovány.

4. Před povolením výjimky zemská vláda přezkoumá, zda zásah může mít podstatný nepříznivý dopad na evropsky významnou lokalitu a její základní prvky s ohledem na cíle ochrany (článek 5 bod 9) (posouzení vlivů). Povolení bude vydáno pouze tehdy, pokud nelze předpokládat žádný podstatný dopad.

5. Přijetí nařízení podle odstavců 2 a 3 není vyžadováno, pokud je dostatečná ochrana lokality a uskutečnění jejího cíle již zajištěno jinými opatřeními. Přísnější ochranná ustanovení zůstávají nedotčena.

6. V případě nutnosti budou vypracovány a provedeny plány na zachování krajiny a podrobné plány [...] pro evropsky významnou lokalitu s přihlédnutím k čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice ‚o ptácích‘ a čl. 6 odst. 1 směrnice ‚o stanovištích‘. Zemská vláda pravidelně dohlíží na stav ochrany v evropsky významných lokalitách se zvláštním důrazem na prioritní typy přírodních stanovišť a prioritní druhy.“

20 Podle § 22b Sbg NSchG:

„1. Dokud nebudou přijata dostatečná ochranná ustanovení [...], mohou být pozemky užívány pouze tak, jak byly užívány legálně, [...].

2. Pro uskutečnění jakéhokoli opatření jdoucího nad rámec toho, co je stanoveno v odstavci 1 a co může mít podstatný nepříznivý dopad na přírodní stanoviště nebo živočišné nebo rostlinné druhy, které mají být zachovány v příznivém stavu z hlediska své ochrany nebo u nichž má být takový stav obnoven v souladu se směrnicí o ptácích nebo směrnicí o stanovištích, je zapotřebí povolení zemské vlády.

3. Toto povolení musí být uděleno, pokud opatření jednak nemůže vést k poškození stanovišť, na něž se vztahuje odstavec 2, ani ke značnému vyřování druhů, na něž se vztahuje odstavec 2, a jednak nesmí být v rozporu s cílem zachování nebo obnovy příznivého stavu těchto stanovišť nebo těchto druhů z hlediska jejich ochrany.

4. Přísnější ustanovení zůstávají nedotčena.“

21 Ustanovení § 29 Sbg NSchG stanoví:

„1. Planě rostoucí rostliny vyskytující se ve volné přírodě, jejichž populace je ohrožena obecně nebo v určitých lokalitách a na jejichž ochraně existuje obecný zájem z důvodů ochrany přírody, jakož i rostliny které jsou nezbytné pro zachování rovnováhy ekosystému, zejména pro zajištění toho, aby byly zachovány populace jiných rostlinných a živočišných druhů, mohou být zcela nebo zčásti chráněny nařízením zemské vlády. Ochrana může být časově a prostorově omezena.

2. Ochrana rostlin jako celku se vztahuje na všechny nadzemní i podzemní části rostliny. Zahrnuje zákaz jejího poškozování, ničení, odstraňování z její lokality nebo

podrobení lokality, na níž se vyskytují rostliny dotyčného druhu, jakémukoli zacházení ohrožujícímu nebo vylučujícímu přežití, jakož i zákaz držet, přepravovat, přijímat nebo přenechávat bezplatně nebo za úplatu rostliny, které byly vyjmuty z přírody. Zákaz držet, přepravovat, přijímat nebo přenechávat bezplatně nebo za úplatu tyto rostliny se rovněž vztahuje na jakýkoli produkt získaný z rostliny, jakož i na jakékoli další zboží, pokud z průvodního dokumentu, balení, etikety nebo jakékoli jiné okolnosti vyplývá, že se jedná o části dotčené rostliny nebo produkty získané z této rostliny.“

22 Ustanovení § 34 Sbg NSchG stanoví:

„1. Příslušné orgány ochrany přírody mohou na žádost rozhodnout o udělení výjimek ze zákazů stanovených [zejména] v § 29 odst. 2 a 3 [...]. Povolení může být [...] uděleno pouze pro opatření, která sledují následující cíle:

- 1) veřejné zdraví, zejména výrobu léčivých přípravků;
- 2) výrobu nápojů;
- 3) veřejnou bezpečnost;
- 4) bezpečnost letecké přepravy;

- 5) ochranu planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů nebo ochranu jejich stanovišť;
- 6) výzkum nebo vzdělání;
- 7) opětné osídlení nebo přesídlení populací;
- 8) prevenci závažných škod na úrodě a lesích, užitkových a domácích zvířatech, rybářských oblastech nebo vodách;
- 9) stavbu zařízení;
- 10) jiné převažující veřejné zájmy.

2. Body 9 a 10 odstavce 1 se nepoužijí na ptactvo. Body 2 a 9 odstavce 1 se nepoužijí na rostlinné druhy uvedené v příloze IV směrnice o stanovištích.

3. Povolení stanovená v odstavci 1 budou udělena pouze tehdy, pokud cíle dotčeného opatření nelze dosáhnout vyhovujícím způsobem jinými prostředky a pokud populace živočišných nebo rostlinných druhů vyskytujících se v lokalitě nebudou zásahem poškozeny.

4. Žádosti o povolení podle odstavce 1 musejí být odůvodněny a upřesnit následující skutečnosti:

[...]

6. Povolení nemůže být uděleno následujícím osobám:

[...]

7. Povolení musí obsahovat veškeré údaje stanovené v odstavci 4 a upozornění, že nenahrazuje soukromoprávní povolení osob, které disponují dotčenými pozemky.

V případě povolení udělených k vědeckým účelům musí příslušný orgán stanovit povinnost, že důkazní materiál musí být zachován ve shodě s uznanou vědeckou institucí.

[...]“

23 Ustanovení § 104 Sbg JagdG stanoví:

„[...]

4. Orgán může stanovit další výjimky ze zákazů [...], pokud tím nebude ohrožena populace dotčeného volně žijícího druhu a neexistuje jiné uspokojivé řešení vedoucí k dosažení sledovaného cíle. Tyto výjimky mohou být uděleny pouze k následujícím účelům:

- a) ochrana jiných volně žijících zvířat a planě rostoucích rostlin a ochrana jejich přírodních stanovišť;
- b) prevence závažných škod na úrodě, dobytku, lesích, rybolovných vodách a v případě srstnaté zvěře na dalším majetku;
- c) veřejné zdraví a veřejná bezpečnost a v případě srstnaté zvěře další naléhavé důvody převažujícího veřejného zájmu, zejména důvody sociální nebo hospodářské povahy a důvody související s pozitivními důsledky pro životní prostředí;
- d) výzkum a vzdělání;
- e) zvýšení populace těchto druhů nebo jejich opětovné usídlení, jakož i chov nezbytný za tímto účelem;
- f) obchod s malým množstvím zvířat (nebo částí zvířat nebo produktů z těchto zvířat) náležejících k druhu pernaté zvěře, jejichž odchyt a usmrcování jsou povoleny [...].“

Tyrolsko

24 Jedná se o následující ustanovení: § 1 odst. 1, § 2 odst. 2, § 5 až § 9, § 22 až § 24 a § 28 odst. 3 tyrolského zákona o ochraně přírody [Tiroler Naturschutzgesetz 1997, LGBl. (Tirol) č. 33/1997, dále jen „Tiroler NSchG“]; § 1 odst. 1 a 2 písm. a) a b), § 3 a § 6 odst. 1 první věta a odst. 2 tyrolského nařízení o ochraně přírody [Tiroler Naturschutzverordnung 1997, LGBl. (Tirol) č. 95/1997, dále jen „Tiroler NSchVO“].

25 Ustanovení § 1 odst. 1 Tiroler NSchG stanoví:

„Účelem tohoto zákona je ochrana a zachování přírody jakožto základu lidského života, tak aby byly zachovány, trvale zajištěny nebo obnoveny

- a) její rozmanitost, charakteristiky a krása,

- b) její rekreační hodnota,

- c) bohatství jejích autochtonních živočišných a rostlinných druhů a přírodních stanovišť a

- d) její pokud možno nenarušená a výkonná rovnováha.

Ochrana a zachování přírody se vztahuje na všechny její podoby, zejména krajinu, a to bez ohledu na to, zda se nachází ve svém původním stavu, nebo zda je výsledkem lidské činnosti.

Ekologické zemědělství a lesní hospodářství má v tomto ohledu zvláštní význam.

Příroda nesmí být využívána způsobem, který by snižoval její hodnotu pro příští generace.

[...]“

26 Ustanovení § 2 odst. 2 Tiroler NSchG stanoví:

„Opatření spadající pod běžné zemědělské nebo lesnické využívání ploch nepodléhají povolení podle tohoto zákona.

To neplatí pro opatření týkající se lužních lesů, [...] mokřadů, [...] chráněných přírodních oblastí a zvláštních oblastí ochrany, [...]“

27 Ustanovení § 5 Tiroler NSchG stanoví:

„Na celém území [spolkové země Tyrolsko] jsou zakázány tyto činnosti:

- a) organizace sportovních soutěží automobilů vybavených spalovacím motorem, s výjimkou pozemků, pro něž bylo vydáno povolení [...];

- b) používání vrtulníků pro přepravu osob k turistickým účelům, s výjimkou přepravy mezi letišti;

- c) používání lodí vybavených spalovacím motorem na přírodních vodních tocích, s výjimkou takového použití k provedení záměrů, pro něž bylo vydáno povolení v souladu s použitelným právem v oblasti ochrany přírody a v rozsahu nezbytném pro tyto záměry;

- d) jakýkoli trvalý zásah do ledovců a jejich povodí, s výjimkou případu využití, údržby a obnovy stávajících zařízení, včetně jejich změny [...]"

28 Ustanovení § 22 Tiroler NSchG stanoví:

„1. Zemská vláda prohlásí nařízením za chráněné rostlinné druhy takové druhy planě rostoucích rostlin, jejichž populace je všeobecně nebo v některých lokalitách ohrožena a které je nutné chránit z důvodu hájení zájmů ochrany přírody, jak jsou vymezeny v § 1 odst. 1.

2. Zemská vláda může v nařízeních přijatých podle odstavce 1 zakázat, je-li to nezbytné pro zachování populace některých rostlinných druhů:

[...]"

29 Ustanovení § 23 Tiroler NSchG uvádí:

„1. Zemská vláda prohlásí nařízením za chráněné živočišné druhy takové druhy živočichů, které nemohou být loveny a jejichž populace je všeobecně nebo v některých lokalitách ohrožena a které je nutné chránit z důvodu hájení zájmů ochrany přírody, jak jsou vymezeny v § 1 odst. 1.

2. Zemská vláda může v nařízeních přijatých podle odstavce 1 zakázat, je-li to nezbytné pro zachování populace některých živočišných druhů:

- a) vyrušovat, pronásledovat, chytat, držet, uchovávat živé nebo mrtvé, přepravovat, nabízet k prodeji, prodávat, nabývat nebo usmrcovat živočichy chráněných druhů;

- b) vyjímat z jejich přirozeného prostředí, poškozovat nebo ničit, držet, přepravovat, nabízet k prodeji, prodávat nebo nabývat vývojové formy živočichů chráněných druhů (jako například vajíčka, larvy nebo kukly);

- c) držet, přepravovat, nabízet k prodeji, prodávat nebo nabývat části živočichů chráněných druhů (jako například peří nebo kůže);

- d) odstraňovat nebo ničit místa rozmnožování nebo hnízda živočichů chráněných druhů;

- e) zacházet se stanovištěm živočichů chráněných druhů [...] takovým způsobem, že jejich přežití na tomto stanovišti se stane nemožným.

Zákazy stanovené výše v písm. a) až d) mohou být omezeny na určitý počet živočichů a vývojových forem živočichů, na určité vývojové formy a na určitá období nebo určité lokality; zákazy stanovené v písm. e) mohou být omezeny na určitá období a určité lokality.

3. Každá osoba, která tvrdí, že živočichové chráněných druhů, které jako podnikatel přepravuje, drží, využívá nebo nabízí k prodeji, byli získáni chovem v Tyrolsku nebo byli dovezeni z jiné spolkové země nebo ze zahraničí, musí tuto skutečnost na žádost orgánu prokázat.

4. Pro vysazení živočichů, na něž se nevztahují ustanovení upravující lov nebo rybolov a kteří nepatří k původním druhům, do volné přírody je nezbytné povolení příslušných orgánů v oblasti ochrany přírody. Toto povolení může být uděleno pouze tehdy, pokud nelze předpokládat významnější změnu stávající flóry a fauny ani zásah do zájmů ochrany přírody, jak jsou definovány v § 1 odst. 1.

5. Zemská vláda může v nařízeních přijatých na základě odstavce 1 přijmout ustanovení o odchytu a sběru chráněných druhů volně žijících živočichů, včetně

jejich vývojových forem, aby bylo zajištěno, že tyto činnosti budou vykonávány přiměřeným způsobem. V rámci toho mohou být zakázány některé druhy odchytu, jakož i používání některých prostředků odchytu.“

30 Ustanovení § 24 Tiroler NSchG stanoví:

„Je zakázáno úmyslně vyrušovat nebo pronásledovat volně žijící živočichy, kteří nemohou být loveni a kteří nepatří mezi chráněné druhy, provádět bezdůvodně jejich odchyt a bezdůvodně odstraňovat, poškozovat nebo ničit místa jejich rozmnožování, jejich hnízda nebo vývojové formy.“

Postup před zahájením soudního řízení

31 Komise po provedení analýzy jednotlivých právních a správních předpisů k provedení směrnice, které Rakouská republika sdělila, zaslala tomuto členskému státu dne 13. dubna 2000 výzvu dopisem, v níž jí vytkla, že neprovedla některá ustanovení směrnice úplně nebo správně.

32 Dopisem ze dne 27. července 2000 předložila Rakouská republika Komisi své vyjádření k této výzvě. Uvedla v něm zejména, že přijme opatření ke změně některých vnitrostátních předpisů. Uplatnila však odlišnou argumentaci od argumentace Komise, pokud jde o další skutečnosti týkající se provedení směrnice.

- 33 Dopisem ze dne 17. října 2003 vydala Komise odůvodněné stanovisko, v němž došla k závěru, že Rakouská republika tím, že neprovedla úplně nebo správně řadu ustanovení směrnice, nesplnila povinnosti, které pro ni z této směrnice vyplývají.
- 34 Dopisem ze dne 23. října 2003 odpověděla Rakouská republika na toto odůvodněné stanovisko v obdobném smyslu, v jakém odpověděla na výzvu dopisem.
- 35 Za těchto okolností se Komise rozhodla podat projednávanou žalobu.

Řízení před Soudním dvorem

- 36 Komise ve své žalobě uplatnila vůči žalované dvacet sedm důvodů nesplnění povinnosti.
- 37 Žalovaná ve své žalobní odpovědi uznala opodstatněnost sedmnácti důvodů a ve zbývajících částech setrvala na svém stanovisku.
- 38 Komise ve své replice vzala dva důvody nesplnění povinnosti zpět.

- 39 V návaznosti na žádost o předložení dodatečných údajů týkajících se vnitrostátních právních nástrojů, jež jsou předmětem žaloby, kterou Soudní dvůr formuloval na základě článku 54a jednacího řádu, Komise rovněž vzala svou žalobu zpět v rozsahu, v němž se týkala důvodů nesplnění povinností v souvislosti s čl. 6 odst. 3 a 4, jakož i články 7, 11 a 15 směrnice.
- 40 Z toho plyne, že žaloba v konečné podobě obsahuje čtrnáct důvodů nesplnění povinností, které se týkají provedení článku 1, čl. 6 odst. 1 a 2, článků 12 a 13, jakož i čl. 16 odst. 1 a čl. 22 písm. b) směrnice.
- 41 Rakouská republika nepopírá, že rakouské právo ve svém stavu v době uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku nebylo v souladu s požadavky směrnice v několika bodech, na které se vztahuje sedm důvodů nesplnění povinností.

K žalobě

K důvodům nesplnění povinností, jež nejsou popírány

Argumentace Komise

— Porušení článku 12 směrnice ve spolkových zemích Štýrsko a Tyrolsko

- 42 Komise poukazuje na to, že § 13d odst. 1 štýrského zákona o ochraně přírody (Steiermärkisches Naturschutzgesetz, dále jen „Stmk NSchG“) stanoví, že vláda

spolkové země Štýrsko provede článek 12 směrnice přijetím nařízení za tímto účelem. Avšak § 4 štýrského nařízení o ochraně přírody (Steiermärkische Naturschutzverordnung, dále jen „Stmk NSchVO“), které stanoví seznam živočichů chráněných po celý rok, nepředstavuje podle Komise úplné provedení článku 12 směrnice, neboť se nevztahuje na všechny chráněné druhy ve smyslu její přílohy IV písm. a).

- 43 Komise podotýká, že podle § 23 odst. 1 písm. a) Tiroler NSchG musí vláda spolkové země Tyrolsko nařízením prohlásit za chráněné druhy takové druhy, jaké jsou uvedeny v příloze IV písm. a) směrnice. Ustanovení Tiroler NSchVO přitom nepřebírají všechny uvedené druhy.

— Porušení článku 13 směrnice ve spolkových zemích Korutany, Štýrsko a Tyrolsko

- 44 Komise má za to, že příloha 1 týkající se § 1 korutanského nařízení o ochraně rostlinných druhů (Kärntner Pflanzenartenschutzverordnung) nezajišťuje odpovídající ochranu všech rostlinných druhů vyjmenovaných v příloze IV písm. b) směrnice.

- 45 Komise uplatňuje, že podle § 13c odst. 1 Stmk NSchG musí štýrská vláda přijmout nařízení, kterým zajistí provedení článku 13 směrnice. Takové nařízení však nebylo přijato. Krom toho § 1 a § 2 Stmk NSchVO, které stanoví úplně nebo částečně chráněné rostlinné druhy, nezajišťují úplné provedení směrnice, neboť nepřebírají všechny chráněné druhy uvedené v její příloze IV písm. b).

46 Komise podotýká, že podle § 22 odst. 1 písm. a) Tiroler NSchG musí tyrolská vláda nařízením prohlásit za chráněné rostlinné druhy takové druhy, jež jsou vyjmenovány v příloze IV písm. b) směrnice. Tiroler NSchVO přitom podle Komise nezavádí režim ochrany pro všechny druhy uvedené v dotyčném bodě této přílohy.

— Porušení čl. 16 odst. 1 směrnice ve spolkových zemích Štýrsko a Tyrolsko

47 Komise poukazuje na to, že § 62 odst. 2 štýrského zákona o lovu (Steiermärkisches Jagdgesetz) nebere v potaz skutečnost, že odchylná ustanovení jsou povolena pouze tehdy, pokud je zaručeno, že populace chráněných druhů budou zachovány „v příznivém stavu z hlediska ochrany“.

48 Komise tvrdí, že v případě prioritních typů přírodních stanovišť nepřihlíží zákaz stanovený v § 3 Tiroler NSchGVO k požadavku „příznivého stavu z hlediska ochrany“. To platí i pro rostlinné druhy uvedené v § 1 odst. 2 písm. b) Tiroler NSchVO a pro živočišné druhy uvedené v § 6 odst. 2 písm. e) téhož nařízení.

49 Rakouská vláda uvádí, že příslušné orgány dotyčných spolkových zemí právě připravují některá prováděcí opatření. Jejich cílem je uvedení všech dotčených vnitrostátních právních předpisů do souladu s ustanoveními směrnice.

Závěry Soudního dvora

- 50 Podle ustálené judikatury se existence nesplnění povinnosti musí posuzovat vzhledem ke stavu, v němž se členský stát nacházel v době, kdy uplynula lhůta stanovená v odůvodněném stanovisku, a změny, ke kterým došlo následovně, nemohou být Soudním dvorem brány v úvahu (viz zejména rozsudky ze dne 30. května 2002, Komise v. Itálie, C-323/01, Recueil, s. I-4711, bod 8, a ze dne 27. října 2005, Komise v. Lucembursko, C-23/05, Sb. rozh. s. I-9535, bod 9).
- 51 Vzhledem k tomu, že odůvodněné stanovisko bylo Rakouské republice doručeno dne 17. října 2003 a s ohledem na lhůtu stanovenou v uvedeném stanovisku byl dnem, ke kterému měla žalovaná zajistit soulad ustanovení vnitrostátního práva s požadavky směrnice, 17. prosinec 2003.
- 52 Z poskytnutých údajů ohledně výše uvedených důvodů nesplnění povinností vyplývá, že rakouská vláda nepopírá, že opatření nezbytná k tomu, aby bylo zajištěno provedení směrnice ve všech dotyčných bodech, nebyla ve stanovené lhůtě přijata.
- 53 Je tedy namístě konstatovat, že žaloba je opodstatněná, pokud jde o uvedené důvody nesplnění povinností týkající se provedení článku 12 směrnice ve spolkových zemích Štýrsko a Tyrolsko, článku 13 směrnice ve spolkových zemích Korutany, Štýrsko a Tyrolsko, jakož i čl. 16 odst. 1 směrnice ve spolkových zemích Štýrsko a Tyrolsko.

K popíráním důvodům nesplnění povinností

Porušení článku 1 směrnice ve spolkové zemi Salcbursko

— Argumentace účastníků řízení

- 54 Komise uvádí, že § 5 Sbg NSchG obsahuje řadu definic, které nesprávně provádějí definice uvedené v čl. 1 písm. e), g), i) a l) směrnice, týkající se pojmů „stav přírodního stanoviště z hlediska ochrany“, „druhy v zájmu Společenství“, „stav druhu z hlediska ochrany“ a „zvláštní oblast ochrany“.
- 55 Komise dodává, že § 5 bod 9 Sbg NSchG sice odkazuje na pojmy „zachování nebo obnovení příznivého stavu ochrany“, avšak nedefinuje je. Krom toho ani § 3a Sbg NSchG, který pouze upravuje zvážení zájmů, ani § 22a, § 22b a § 29 téhož zákona, které upravují některá doplňková ochranná opatření, neprovádějí správně článek 1 směrnice.
- 56 Rakouská vláda se domnívá, že provedení článku 1 směrnice do práva spolkové země Salcbursko je v souladu s právem Společenství. Veškeré prvky tohoto ustanovení jsou totiž převzaty do použitelného práva díky použití výrazu „zásah“ ve spojení s cíli ochrany. Jedná se o tyto právní pojmy uvedené ve směrnici a v ustanoveních vnitrostátního práva:

— „stav přírodního stanoviště z hlediska ochrany“: čl. 1 písm. e) směrnice; § 5 body 8 a 9, jakož i § 22a odst. 3 a 4 Sbg NSchG;

- „druhy v zájmu Společenství“: čl. 1 písm. g) směrnice; „stav druhu z hlediska ochrany“: čl. 1 písm. i) směrnice; § 3a, § 22a, § 22b a § 29 Sbg NSchG;

- „zvláštní oblast ochrany“: čl. 1 písm. l) směrnice; § 5 body 9 a 10, jakož i § 22a Sbg NSchG.

— Závěry Soudního dvora

- ⁵⁷ Úvodem je třeba připomenout, že jak vyplývá ze čtvrtého a jedenáctého bodu odůvodnění směrnice, přírodní stanoviště a druhy uvedené v této směrnici představují část přírodního dědictví Evropského společenství a jejich ohrožení má často charakter překračující hranice státu, takže přijetí ochranných opatření přísluší z důvodu společné odpovědnosti všem členským státům.
- ⁵⁸ Pokud jde o dotčenou oblast, Soudní dvůr zdůraznil, že přesnost provedení nabývá zvláštní důležitosti v takovém případě, jakým je projednávaná věc, kde je správa společného dědictví svěřena pro jejich příslušné území členským státům (viz rozsudky ze dne 20. října 2005, Komise v. Spojené království, C-6/04, Sb. rozh. s. I-9017, bod 25, a ze dne 10. ledna 2006, Komise v. Německo, C-98/03, Sb. rozh. s. I-53, bod 59).
- ⁵⁹ Pokud jde o definice uvedené v článku 1 směrnice, Soudní dvůr rozhodl, že dotyčné pojmy musejí být provedeny do právních řádů členských států (viz rozsudek ze dne 24. června 2003, Komise v. Portugalsko, C-72/02, Recueil, s. I-6597, bod 17).

- 60 Pokud jde zaprvé o pojmy vymezené v čl. 1 písm. e) a i) směrnice („stav přírodního stanoviště z hlediska ochrany“ a „stav druhu z hlediska ochrany“), je třeba podotknout, že výraz „příznivý stav ochrany“ je sice použit v § 5 bodě 9 Sbg NSchG, avšak znění sporných ustanovení vnitrostátního práva nezahrnuje všechny vlastnosti vyjmenované ve výše uvedených bodech článku 1 směrnice.
- 61 Takováto legislativní technika přitom nezaručuje, že při provádění směrnice budou skutečně zohledněny všechny prvky dotčených definic, ačkoli tyto prvky jsou určující pro smysl a dosah ochrany uvedených přírodních stanovišť a druhů.
- 62 V důsledku toho nelze mít za to, že § 5 body 8 a 9, jakož i § 3a, § 22a, § 22b a § 29 Sbg NSchG představují dostatečné legislativní provedení čl. 1 písm. e) a i) směrnice.
- 63 Pokud jde zadruhé o čl. 1 písm. g) směrnice, je třeba konstatovat, že toto ustanovení rovněž zahrnuje mnoho ukazatelů, jejichž účelem je vymezení pojmu „druh v zájmu Společenství“.
- 64 Naproti tomu § 3a, § 22a, § 22b a § 29 Sbg NSchG se týkají pouze zvážení zájmů, doplňkových opatření ohledně evropsky významných lokalit, podmínek udělení výjimek ze zákazů stanovených zákonem, jakož i zvláštní ochrany planě rostoucích rostlin. Pojem „druh v zájmu Společenství“ zde není uveden.

- 65 Nelze tedy mít za to, že uvedená ustanovení provádějí čl. 1 písm. g) směrnice.
- 66 Pokud jde zařetí o čl. 1 písm. l) směrnice, je třeba podotknout, že § 5 bod 10 Nbg NSchG, který musí být vykládán ve spojení s bodem 9 uvedeného článku, který uvádí jako cíl zachování nebo obnovení příznivého stavu ochrany, používá výraz „evropsky významná lokalita“ namísto výrazu „zvláštní oblast ochrany“. Oblastmi tam uvedenými jsou mimo jiné lokality, které Komise zapsala na seznam lokalit významných pro Společenství podle čl. 4 odst. 2 směrnice, jakož i lokality, jejichž zápis na tento seznam spolková země Salcbursko navrhla v souladu s čl. 4 odst. 1 uvedené směrnice.
- 67 Je třeba dodat, že § 22a odst. 2 až 4 Sbg NSchG přesně označuje opatření, která musejí být přijata za účelem uskutečnění cílů ochrany ohledně „evropsky významných lokalit“.
- 68 Z výše uvedeného vyplývá, že § 5 body 9 a 10, jakož i § 22a Sbg NSchG vymezují z právního hlediska dostatečně přesně lokality, na které se vztahuje pojem „zvláštní oblast ochrany“ ve smyslu čl.1 písm. l) směrnice.
- 69 Posledně uvedené ustanovení tedy bylo ve spolkové zemi Salcbursko provedeno správně.

- 70 Z toho plyne, že tento žalobní důvod je opodstatněný pouze ve vztahu k neprovedení čl. 1 písm. e), g) a i) směrnice.

Porušení čl. 6 odst. 1 směrnice ve spolkové zemi Dolní Rakousy

— Argumentace účastníků řízení

- 71 Komise uvádí, že § 9 odst. 5 Nö NSchG pouze stanoví povinnost přijmout „v případě potřeby“ vhodná opatření údržby, rozvoje a ochrany. Z čl. 6 odst. 1 směrnice přitom vyplývá, že je nutné přijmout „nezbytná ochranná opatření“ ve všech případech, a nikoli „v případě potřeby“. V posledně uvedeném ustanovení se totiž výraz „v případě potřeby“ vztahuje pouze na plány péče a nemůže být chápán jako obecné omezení povinnosti přijmout nezbytná opatření právního, správního nebo smluvního charakteru.
- 72 Rakouská vláda tvrdí, že povinnost stanovená v čl. 6 odst. 1 směrnice nespočívá v přijímání ochranných opatření v každém případě, ale pouze v přijetí „nezbytných“ ochranných opatření. Pokud jsou tato opatření nutná nad rámec povinností a zákazů, jež mají být stanoveny na základě § 9 odst. 4 Nö NSchG, budou příslušnými zemskými orgány skutečně přijata za účelem dosažení příznivého stavu ochrany.

— Závěry Soudního dvora

- 73 Nejprve je třeba připomenout, že směrnice stanoví komplexní a technická pravidla v oblasti práva životního prostředí a členské státy jsou zvláště povinny dbát na to, aby jejich právní předpisy určené k zajištění provedení této směrnice byly jasné a přesné (viz výše uvedený rozsudek Komise v. Spojené království, bod 26).
- 74 Pokud jde o žalobní důvod formulovaný Komisí, je třeba poukázat na to, že jak čl. 6 odst. 1 směrnice, tak § 9 odst. 5 Nö NSchG používají výraz „v případě potřeby“. V ustanovení vnitrostátního práva se však uvedený výraz vztahuje obecně na všechna ochranná opatření, což znamená, že podle tohoto ustanovení není provedení takových opatření povinné.
- 75 Naproti tomu se tentýž výraz uvedený v čl. 6 odst. 1 směrnice vztahuje pouze na konkrétní případy, a sice na některé technické prostředky nebo rozhodnutí ohledně ochrany, jež jsou definovány jako „odpovídající plány péče vypracované speciálně pro dané lokality nebo integrované do jiných plánů rozvoje“.
- 76 Směrnice tak ukládá přijetí nezbytných ochranných opatření, což vylučuje jakýkoli prostor pro uvážení členských států a omezuje případné legislativní a rozhodovací možnosti vnitrostátních orgánů na prostředky a technické volby v rámci provádění uvedených opatření.
- 77 Z toho plyne, že nelze mít za to, že § 9 odst. 5 Nö NSchG dostatečným způsobem provádí povinnost přijmout v každém případě nezbytná ochranná opatření pro zvláštní oblasti ochrany.

78 V tomto ohledu nelze přijmout argument rakouské vlády, že pokud jsou ochranná opatření nutná, je vnitrostátní ustanovení v každém případě vykládáno v souladu se směrnicí.

79 Takový konformní výklad ustanovení vnitrostátního práva nemůže sám o sobě být charakterizován takovou přesností a jasností, které jsou vyžadovány za účelem splnění požadavku právní jistoty (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 19. září 1996, Komise v. Řecko, C-236/95, Recueil, s. I-4459, bod 13, a ze dne 10. května 2001, Komise v. Nizozemsko, C-144/99, Recueil, s. I-3541, bod 21).

80 Krom toho pouhá správní praxe, která může být měněna podle libovůle správních orgánů a není odpovídajícím způsobem zveřejňována, nemůže být považována za splnění povinností, které členskými státy přísluší v rámci provádění směrnice (viz rozsudky ze dne 13. března 1997, Komise v. Francie, C-197/96, Recueil, s. I-1489, bod 14; ze dne 7. března 2002, Komise v. Itálie, C-145/99, Recueil, s. I-2235, bod 30, a ze dne 10. března 2005, Komise v. Spojené království, C-33/03, Sb. rozh. s. I-1865, bod 25).

81 Je tudíž namístě konstatovat, že právní předpisy spolkové země Dolní Rakousy nejsou v souladu s čl. 6 odst. 1 směrnice.

82 Žaloba je tedy v tomto bodě opodstatněná.

Porušení čl. 6 odst. 1 směrnice ve spolkové zemi Horní Rakousy

— Argumentace účastníků řízení

- 83 Komise uvádí, že § 15 odst. 2 Oö NSchG upravuje možnost vypracovat plány zachování krajiny. Taková možnost však není s ohledem na povinnost uvedenou v čl. 6 odst. 1 směrnice dostatečná.
- 84 Komise mimoto poukazuje na to, že podle téhož ustanovení může zemská vláda v chráněných oblastech vypracovat plány zachování krajiny, které zahrnují opatření, jež jsou „nezbytná ve veřejném zájmu a která podstatně neztěžují povolené hospodářské využívání dotyčných pozemků“. Slovní spojení „hospodářské využívání“ však představuje omezení povinnosti vypracovat plány zachování krajiny.
- 85 Rakouská vláda uplatňuje, že čl. 6 odst. 1 směrnice dává členským státům možnost, aby určily povahu ochranných opatření, jež mají být přijata.
- 86 Tato vláda rovněž tvrdí, že § 15 odst. 2 Oö NSchG je v souladu se směrnicí, neboť výraz „hospodářské využívání“ nelze chápat jinak než využívání, které respektuje platná pravidla ochrany chráněných oblastí. Využívání v rozporu s cíli ochrany stanovenými v čl. 6 odst. 1 směrnice tedy nemůže být příslušnými legislativními nebo správními orgány povoleno.

— Závěry Soudního dvora

- 87 Úvodem je třeba připomenout, že výrazy použitými v čl. 6 odst. 1 směrnice chtěl zákonodárce Společenství uložit členským státům povinnost přijmout nezbytná ochranná opatření, která odpovídají ekologickým požadavkům typů přírodních stanovišť a druhů uvedených v příloze I, respektive v příloze II směrnice.
- 88 Je však nutno konstatovat, že § 15 odst. 2 Oö NSchG, podle něhož pro „evropsky významné lokality“ a „chráněné přírodní oblasti“ „mohou“ být vypracovány plány zachování krajiny, dává zemské vládě určitý prostor pro uvážení v otázce, zda je nutné přijetí „nezbytných ochranných opatření“.
- 89 Jak již přitom bylo uvedeno v bodě 76 tohoto rozsudku, takové posouzení nespadá do posuzovací pravomoci členských států. Již z tohoto důvodu nepředstavuje § 15 odst. 2 Oö NSchG správné provedení čl. 6 odst. 1 směrnice.
- 90 Je třeba dodat, že uvedený § 15 odst. 2 Oö NSchG nestanoví dosah pojmu „povolené hospodářské využívání“ a že je možné, že zásahy tohoto druhu mohou být na překážku přijetí nezbytných ochranných opatření. Toto ustanovení je tedy i v tomto ohledu neslučitelné s čl. 6 odst. 1 směrnice.
- 91 Z výše uvedeného vyplývá, že právní předpisy spolkové země Horní Rakousy nejsou v souladu s uvedeným ustanovením směrnice.

92 Žaloba Komise je tudíž v tomto bodě opodstatněná.

Porušení čl. 6 odst. 2 směrnice ve spolkové zemi Tyrolsko

— Argumentace účastníků řízení

93 Komise uplatňuje, že ani § 1 a § 2, ani § 5 nebo § 14 Tiroler NSchG neumožňují se domnívat, že čl. 6 odst. 2 směrnice byl proveden v souladu s právem Společenství. Ustanovení § 22, § 23 a § 24 Tiroler NSchG se týkají ochrany rostlinných druhů, živočišných druhů nebo ptáků, jakož i opatření ohledně nechráněných druhů, ale nestanoví žádný zákaz poškozování zvláštních oblastí ochrany.

94 Rakouská vláda uplatňuje, že povinnost uvedená v čl. 6 odst. 2 směrnice je zohledněna shora uvedenými ustanoveními Tiroler NSchG.

95 Lze sice připustit, že uvedená ustanovení neobsahují žádný specifický zákaz poškozování zvláštních oblastí ochrany, tato vláda se však domnívá, že provedení uvedené povinnosti nevyžaduje nutně doslovné převzetí znění čl. 6 odst. 2 směrnice. Zemský legislativní orgán dbal na to, aby byl tento požadavek ochrany náležitě zohledněn, takže je zaručeno, že přírodní stanoviště a stanoviště druhů nebudou poškozována a druhy, pro něž jsou tato území určena, nebudou vyrušovány.

- 96 Uvedená vláda dodává, že legislativní změny provedené v § 14 Tiroler NSchG v každém případě uvedly uvedený zákon do souladu se směrnicí.

— Závěry Soudního dvora

- 97 Nejprve je třeba poznamenat, že § 14 Tiroler NSchG byl zaveden teprve po uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku. Tato změna je tedy pro účely posouzení tohoto důvodu nesplnění povinnosti irelevantní v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 50 tohoto rozsudku.
- 98 Pokud jde o první povinnost stanovenou v čl. 6 odst. 2 směrnice, která členským státům ukládá přijmout vhodná opatření k tomu, aby bylo v oblastech zvláštní ochrany vyloučeno poškozování přírodních stanovišť a stanovišť druhů, s ohledem na argumentaci rakouské vlády rozvinutou ohledně podmínek provedení čl. 6 odst. 2 směrnice je třeba zdůraznit, že právo spolkové země Tyrolsko platné v okamžiku uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku neobsahuje ustanovení, které by vykazovalo nezbytnou přesnost z právního hlediska a které by příslušným orgánům ukládalo povinnost vyloučit poškozování uvedených stanovišť (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Komise v. Spojené království, bod 37).
- 99 Za těchto podmínek nelze přijmout argumentaci, podle níž obecný právní kontext vyplývající z předpisů platných ve spolkové zemi Tyrolsko splňuje výše uvedené požadavky.

- 100 Pokud jde o druhou povinnost vyplývající z čl. 6 odst. 2 směrnice, která členským státům ukládá přijmout vhodná opatření, aby vyloučily vyrušování druhů, pro něž jsou tato území určena, je třeba konstatovat, že § 22 až § 24 Tiroler NSchG neprovádějí ani tuto povinnost, neboť tato ustanovení se nevztahují na druhy, jejichž ochrana vyžaduje určení uvedených oblastí, tedy na druhy uvedené v příloze II směrnice, ale na druhy uvedené v její příloze IV písm. a), jejichž ochrana spadá pod článek 12 směrnice.
- 101 Ochrana druhů, pro něž jsou oblasti zvláštní ochrany určeny, přitom musí být zajištěna úplným způsobem (viz rozsudek ze dne 13. února 2003, Komise v. Lucembursko, C-75/01, Recueil, s. I-1585, bod 43).
- 102 Právní předpisy spolkové země Tyrolsko tedy nejsou v souladu s čl. 6 odst. 2 směrnice.
- 103 Žaloba Komise je tudíž v tomto bodě opodstatněná.

Porušení čl. 16 odst. 1 směrnice ve spolkových zemích Dolní Rakousy a Salcbursko

— Žalobní důvod týkající se předpisů spolkové země Dolní Rakousy

Argumentace účastníků řízení

- 104 Komise tvrdí, že § 20, § 21 a § 22 Nö NSchG neodkazují na kritérium „zachování příznivého stavu z hlediska ochrany“ a že podmínky a kritéria, jež je třeba splnit, aby

bylo možné se odchýlit od režimu ochrany stanoveného ve směrnici, nejsou v rozporu s požadavky čl. 16 odst. 1 této směrnice taxativně vyjmenovány.

- 105 Komise dodává, že zákazy stanovené v § 95 Nö JagdG se týkají pouze volně žijících živočišných druhů, a nepoužijí se tudíž na ostatní druhy.
- 106 Rakouská vláda má za to, že vzhledem ke zvolené legislativní technice je ochrana požadovaná směrnicí zajištěna prostřednictvím § 20 odst. 4 Nö NSchG. Příslušné orgány jsou totiž jednak povinny jednat způsobem, který je v souladu se směrnicí, a jednak dodržovat zákazy stanovené v právních předpisech týkajících se lovu. V praxi jsou výjimky povolovány pouze velmi restriktivně, tedy pouze tehdy, pokud není třeba se obávat podstatného ohrožení chráněných druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů.
- 107 Tato vláda rovněž tvrdí, že totéž ustanovení zajišťuje dodržování zásady právní jistoty, neboť ukládá příslušným orgánům povinnost výslovně určit povolené prostředky, zařízení a metody odchytu nebo usmrcování.
- 108 Uvedená vláda konečně vysvětluje, že odchylky stanovené v § 21 odst. 1 a 2 Nö NSchG se nikdy nemohou použít v případě úmyslného poškozování chráněných rostlin, živočichů nebo stanovišť.

Závěry Soudního dvora

- 109 Úvodem je namístě připomenout, že články 12 až 14 a čl. 15 písm. a) a b) směrnice představují jednotný soubor norem, které členskými státy ukládají povinnost zavést striktní režimy ochrany dotyčných živočišných a rostlinných druhů (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Komise v. Spojené království, bod 112).
- 110 Rovněž je třeba poznamenat, že článek 16 směrnice, který přesně definuje podmínky, za kterých se mohou členské státy odchýlit od zákazů uvedených v jejich člancích 12 až 15, představuje výjimku ze systému ochrany upraveného směrnicí. V důsledku toho musí být tento článek vykládán restriktivně (viz výše uvedený rozsudek Komise v. Spojené království, bod 111).
- 111 V tomto ohledu je třeba dodat, že podle čl. 16 odst. 1 směrnice musí každé opatření přijaté na vnitrostátní úrovni, které se odchyluje od zákazů stanovených směrnicí, podléhat podmínce, že neexistuje jiné uspokojivé řešení.
- 112 Z toho plyne, že vnitrostátní ustanovení, která váží povolení výjimek ze zákazů stanovených články 12 až 14 a čl. 15 písm. a) a b) směrnice nikoli na všechna kritéria a podmínky uvedené v jejím článku 16, ale neúplným způsobem na některé jejich prvky, nemohou představovat režim, který je v souladu s posledně uvedeným článkem.
- 113 Jak bylo krom toho připomenuto v bodě 80 tohoto rozsudku, správní praxe v souladu s ustanoveními směrnice není dostatečná pro zajištění správného provedení práva Společenství.

- 114 Pokud jde nejprve o § 20 odst. 4 Nö NSchG, je třeba zaprvé poukázat na to, že sice stanoví, že výjimky lze udělit pouze tehdy, pokud není třeba se obávat ohrožení planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů, avšak nevylučuje takové výjimky v případech, že stav dotyčných populací nebo druhů z hlediska jejich ochrany není příznivý.
- 115 Podle čl. 16 odst. 1 směrnice je přitom příznivý stav uvedených populací z hlediska jejich ochrany v jejich přirozeném areálu rozšíření nezbytnou podmínkou pro udělení výjimek, které stanoví.
- 116 Za těchto podmínek je nejednoznačnost, kterou se vyznačuje znění § 20 odst. 4 Nö NSchG, neslučitelná s požadavky přesného a jasného provedení čl. 16 odst. 1 směrnice (viz obdobně rozsudek ze dne 23. března 1995, Komise v. Řecko, C-365/93, Recueil, s. I-499, bod 9).
- 117 Pokud jde zadruhé o důvody pro udělení výjimky, je třeba konstatovat, že § 20 odst. 4 Nö NSchG příkladmo uvádí výjimky k vědeckým či pedagogickým účelům.
- 118 Je přitom sice pravda, že takové výjimky mohou spadat pod čl. 16 odst. 1 písm. d) směrnice, avšak formulace dotyčného ustanovení vnitrostátního práva nevylučuje, aby výjimky byly povolovány i z jiných důvodů než jen z důvodů, které jsou taxativně vyjmenovány v čl. 16 odst. 1 písm. a) až d) směrnice.

- 119 Zatřetí je třeba poukázat na to, že § 20 odst. 4 Nö NSchG nepřebírá ani podmínky pro udělení výjimky uvedené v čl. 16 odst. 1 písm. e) směrnice, a sice požadavek, aby jakékoli odchylné opatření bylo vázáno na přísně kontrolované podmínky a mělo selektivní a omezený charakter.
- 120 Pokud jde dále o § 21 Nö NSchG, postačí připomenout, že čl. 16 odst. 1 směrnice nestanoví důvod pro udělení výjimky ve prospěch obchodního využití zemědělské nebo lesnické povahy.
- 121 Pokud jde konečně o argumentaci rakouské vlády vycházející z ustanovení právních předpisů týkajících se lovu, je namístě podotknout, že použití § 20 odst. 4 Nö NSchG mimo oblast lovu může vést k porušení článků 12 až 15 směrnice. Krom toho, i kdyby příslušné orgány dodržovaly vnitrostátní předpisy o ochraně přírody týkající se výkonu lovu, nemůže takový režim nastolit právní rámec slučitelný s ustanovením práva Společenství, které taxativně vyjmenovává důvody pro povolení výjimky. Ustanovení § 95 Nö Jagd totiž takový výčet důvodů neobsahuje, nýbrž pouze zakazuje některé metody lovu pro některé živočišné druhy.
- 122 Z výše uvedených úvah vyplývá, že právní předpisy spolkové země Dolní Rakousy nejsou v souladu s čl. 16 odst. 1 směrnice.
- 123 Žaloba Komise je tudíž v tomto bodě opodstatněná.

— Žalobní důvod týkající se právních předpisů spolkové země Salcbursko

Argumentace účastníků řízení

¹²⁴ Komise poukazuje na to, že § 34 Sbg NSchG a § 104 odst. 4 Sbg JagdG nepřebírají kritérium „zachování v příznivém stavu z hlediska ochrany“ uvedené v čl. 16 odst. 1 směrnice. Krom toho důvody pro udělení výjimky stanovené v § 34 odst. 1 bodech 2 a 9 Sbg NSchG týkající se výroby nápojů a stavby zařízení nelze vztáhnout k žádnému z důvodů uvedených v čl. 16 odst. 1 směrnice.

¹²⁵ Rakouská vláda tvrdí, že jelikož čl. 16 odst. 1 směrnice upravuje možnost odchýlit se od zákazů stanovených směrnicí, bylo by stanovení povinnosti obnovení příznivého stavu z hlediska ochrany v rámci ustanovení týkajícího se povolení výjimky v rozporu s logikou takto zavedeného systému ochrany. Krom toho § 34 odst. 3 Sbg NSchG je přísnější než čl. 16 odst. 1 směrnice, neboť jakékoli odchylné opatření musí zabránit poškození populací rostlinných nebo živočišných druhů, které se vyskytují v dotčené oblasti.

Závěry Soudního dvora

¹²⁶ Je třeba podotknout, že výraz „zachování v příznivém stavu z hlediska ochrany“ uvedený v čl. 16 odst. 1 směrnice se vztahuje na situaci, která je definována v čl. 1 písm. i) této směrnice a která obsahuje jednak obecné prvky uvedené v prvním pododstavci uvedeného bodu, a jednak několik kumulativních kritérií. Jak vyplývá

z bodu 59 tohoto rozsudku, členským státům přísluší provést tyto pojmy do jejich vnitrostátního práva z právního hlediska dostatečně přesně.

- 127 Naproti tomu § 104 odst. 4 Sbg JagdG stanoví, že výjimky mohou být povoleny, „pokud tak nebude ohrožena populace dotyčného volně žijícího druhu“. Toto ustanovení se odchyluje od režimu ochrany upraveného ve směrnici, neboť připouští výjimky ze zásadních zákazů, aniž by je podmínilo požadavkem zachování populací dotyčných druhů v příznivém stavu z hlediska ochrany.
- 128 Pokud jde o § 34 odst. 1 Sbg NSchG, důvody vycházející z výroby nápojů, respektive stavby zařízení nespádají pod žádný z důvodů taxativně vyjmenovaných v čl. 16 odst. 1 směrnice.
- 129 Tvrzené nesplnění povinnosti tudíž musí být považováno za prokázané.

Porušení čl. 22 písm. b) směrnice ve spolkové zemi Dolní Rakousy

— Argumentace účastníků řízení

- 130 Komise uvádí, že § 17 odst. 5 Nö NSchG podmiňuje udělení povolení k vysazení nikoli původních druhů kritériem, které není ve směrnici stanoveno, a sice že

případná újma nesmí být „trvalá“. Toto ustanovení mimoto nezakazuje všechny zásahy do přírodních stanovišť v jejich přirozeném areálu rozšíření, jakož i do původní volně se vyskytující flóry a fauny, které jsou způsobeny úmyslným vysazením nikoli původních druhů.

- ¹³¹ Rakouská vláda má za to, že v rámci výkladu § 17 odst. 5 Nö NSchG konformního se směrnicí bude povolení pro vysazení nikoli původního druhu nebo druhu nepřizpůsobeného místním podmínkám do volné přírody vždy odepřeno, pokud takový zásah bude na újmu původní fauny a flóry.

— Závěry Soudního dvora

- ¹³² Je třeba konstatovat, že § 17 odst. 5 Nö NSchG umožňuje úmyslné vysazení nikoli původních živočišných nebo rostlinných druhů za podmínky, že přírodní stanoviště, jakož i původní volně žijící živočichové a planě rostoucí rostliny nebudou trvale dotčeni.

- ¹³³ Takový režim však nepředstavuje správné provedení systému ochrany stanoveného směrnicí. Tento režim totiž vyžaduje, aby každé odchylovající se opatření dodržovalo podmínky stanovené v jejím čl. 22 písm. b), zejména podmínku, že povolení bude uděleno pouze tehdy, pokud přírodním stanovištím nevznikne žádná újma.

- 134 V tomto ohledu je namístě poukázat na to, že výraz „žádná újma“ představuje jednoznačný požadavek ochrany, který jde nad rámec požadavku upraveného v § 17 odst. 5 Nö NSchG.
- 135 Tvrzené nesplnění povinnosti tudíž musí být považováno za prokázané.
- 136 Z výše uvedených úvah vyplývá, že Rakouská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 1, čl. 6 odst. 1 a 2, článků 12 a 13, jakož i z čl. 16 odst. 1 a čl. 22 písm. b) směrnice.

K nákladům řízení

- 137 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Rakouská republika neměla úspěch v převážné části žalobních důvodů, které jsou ještě předmětem sporu, je namístě uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení.
- 138 Pokud jde o důvody nesplnění povinností uvedené v žalobě, které Komise vzala zpět v pozdějším stadiu řízení, je třeba konstatovat, že ke zpětvzetí dotyčných žalobních důvodů došlo v důsledku změny dotyčných vnitrostátních právních nástrojů. Toto zpětvzetí je tudíž přičitatelné žalované, neboť předpisy vnitrostátního práva byly

teprve opožděně přizpůsobeny požadavkům práva Společenství. Podle čl. 69 odst. 5 jednacího řádu je tudíž namístě uložit Rakouské republice veškeré náklady tohoto řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) **Rakouská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 1 písm. e), g) a i), čl. 6 odst. 1 a 2, článků 12 a 13, jakož i čl. 16 odst. 1 a z čl. 22 písm. b) směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.**
- 2) **Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.**
- 3) **Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.